

[Otto Mørch.]

ger i dette land. Også grupper inden for LO har en form for pension eller efterløn. Og uanset hvilken ny pensionsreform man nu når frem til – og her kan jeg ligesom ministeren henvise til socialdemokraternes målsætning om en ensartet samfundspension – så kan og skal det ikke fremover forhindre, at man selv eller som gruppe yderligere kan sikre sin alderdom.

Vi må vel heller ikke glemme, at det ikke kan være uden betydning, at meget store grupper af lønmodtagere i dette land har opsparet en betydelig lønsum i en pensionsopsparring, i stedet for at pengene er gået ud i forbruget som udbetalt løn. I den forbindelse kan jeg da nævne, at alene inden for amtskommunerne drejer det sig om 1 mia. kr. om året, som man har til rådighed ved indsats på obligationsmarkedet.

Jeg vil gerne sige sluttelig: med dette forslag har fremskridtspartiet om ikke før, så i al fald nu rejst en voldsom reaktion hos meget store lønmodtagergrupper. Har man her rejst storm, så tror jeg, man kan vente orkan fra disse gruppers side. Det er et meget farligt spil med vitale lønmodtagerinteresser, man her markerer sig med. Det berører grupper, der hidtil har været meget tålmodige, affundet sig med meget; det tror jeg ikke de gør mere. Jeg spørger derfor fremskridtspartiet: vil man have, at hele den offentlige sektor skal placeres sådan på arbejdsmarkedet, at det bliver mere aktionsfrit at tilhøre disse grupper, vil man sætte den stabilitet over styr, den rolige arbejdsrytme, der findes netop på disse områder? Er man ikke klar over, at man her kan åbne for en aktionsudvidelse, som ingen ønsker på dette område?

Jeg regner med, at ingen ansvarlige partier kan være med til dette forslag fra fremskridtspartiet.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg må først sige, at det ville jo være vældig dejligt, hvis man kunne løse komplicerede problemer med et pennestrøg, sådan som fremskridtspartiet gør. Nu er tingene jo ikke altid så enkle, og hvis man ser nærmere på dette forslag, må man også konstatere, at her prøver man at løse et kompliceret problem uden i virkeligheden at tage alle de problemer med, som ligger i komplekset her.

Forslaget vil afskaffe pensionsordninger for ikke-tjenestemandsansatte inden for den kom-

munale sektor. Der er vel nok behov for lige at nævne i denne forbindelse, at det ikke er alle overenskomstansatte inden for den kommunale sektor, der har pensionsordninger. Der er lavet en undersøgelse, der viser, at ca. 60 pct. af de overenskomstansatte inden for den kommunale sektor ikke har nogen overenskomstmæssig pensionsordning.

Man må videre være opmærksom på, at der ikke kun er tale om jurister og kontorpersonale, som fremskridtspartiet drager frem i bemærkningerne til forslaget, men der er også f. eks. tale om maskinmestre og sygehjælpere og hjemmesygeplejersker, der har sådanne ordninger. Jeg nævner det blot for at give et indtryk af, hvilke andre grupper der også er med.

Man må jo forstå forslaget således, at det skal være forbudt ved overenskomster at aftale pensionsordninger. Jeg vil godt spørge: er det så meningen, som indenrigsministeren også var inde på, at det også skal omfatte staten? Jeg må for øvrigt også spørge, om Frederiksberg ikke skal med i forslaget efter fremskridtspartiets opfattelse. Man må videre spørge, hvad man forestiller sig der skal ske inden for den private sektor. Der er jo i vid udstrækning tale om, at man også inden for den private sektor har pensionsordninger. Hr. Otto Mørch nævnte forsikringsselskaber og banker; her vil der vel opstå samme problematik.

Jeg må videre gøre opmærksom på, at folketinget jo med virkning fra 1. juli 1969 har bedt et nævn med kommunale politikere og kommunernes lønningsnævn om at føre tilsynet med løn- og ansættelsesvilkår for kommunalt ansatte. Jeg vil da godt høre, om fremskridtspartiet med dette forslag agter at afskaffe dette nævn, eller hvilke tanker man i øvrigt gør sig på længere sigt i sit forsøg på løsning af de problemer, der ligger.

De bemærkninger, jeg således er kommet med, viser, at der ikke er tale om nogen enkel sag. Jeg vil medgive, at forslaget kan give anledning til spørgsmål i udvalget til klarlæggelse af nogle faktiske forhold, og jeg vil godt her nævne én ting, som der måske kunne være behov for at se på, og det er spørgsmålet om den skattemæssige stilling for folk, der har sådanne ordninger. Man kunne forestille sig, at man fik en større ligestilling mellem selvstændige og lønmodtagere i skattemæssig henseende.

Venstre mener, der er en lang række spørgsmål inden for pensionsområdet, der bør vurderes, og det er vel heller ikke for meget at sige,